# BESCHIKKING VAN HET HOF
12 oktober 1988 *

In zaak 34/88,

1) **Coopérative agricole de l'Anjou et du Poitou (Cevap)**, gevestigd te Saint-Laurent-sur-Sèvre (Vendée),

2) **Société Spanghero**, gevestigd te Castelnaudary,

3) **Société coopérative agricole des producteurs de viande, (Caveb)**, gevestigd te Partenay, gemeente Châtillon-sur-Thouet,

4) **Société Loirelvo**, gevestigd te La Croix-de-Pierre/Begrolles-en-Mauges,

5) **Société Sovimaine**, gevestigd te Champagne,

6) **Société coopératieve des éleveurs de veaux d'Armorique (Coop EVA)**, gevestigd te Landivisiau,

7) **Coopérative des producteurs de bovins de la Creuse**, gevestigd te Jarnages, gare de Parsac,

8) **Société Bridel**, gevestigd te Châteaubriand,

9) **J. Flourez**, woonachtig te Lescure, Saint-Pardoux-la-Rivière,

10) **M. Leblond**, woonachtig te Villereal, Le Grand Malbos/Le Rayet,

11) **G. Couteau**, woonachtig te Chalabre, Sainte-Colombe-sur-l'Hers,

12) **J.-P. Bayssette**, woonachtig te Labruguière, Le Gua,

13) **G. Lhaumond**, woonachtig te Sarlat, Marcillac-Quentin,

* Procestaal: Frans.

allen vertegenwoordigd door het kantoor Dubos-Pelissié-Prunier en M.-Chr. Hervé-Porchy, advocaten te Rouen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van M. Baden, advocaat aldaar, 24, rue Marie-Adélaïde,

verzoekers,

tegen

**Raad van de Europese Gemeenschappen**, vertegenwoordigd door J. Delmoly, hoofdadministrateur bij de juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J. Käser, directeur Juridische zaken van de Europese Investeringsbank, boulevard Konrad-Adenauer, Kirchberg,

verweerder,

ondersteund door

**Commissie van de Europese Gemeenschappen**, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseurs C. Durand en G. Campogrande als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

interveniënte,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking 87/561/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 18 november 1987 betreffende de overgangsmaatregelen inzake het verbod op de toediening van hormonale stoffen aan landbouwhuisdieren,

geeft

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: O. Due, president, T. Koopmans, R. Joliet, T. F. O'Higgins en F. Grévisse, kamerpresidenten, Sir Gordon Slynn, G. F. Mancini, C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Diez de Velasco en M. Zuleeg, rechters,

advocaat-generaal: C. O. Lenz
griffier: J.-G. Giraud

gehoord de advocaat-generaal,

de navolgende

## Beschikking

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 29 januari 1988, hebben de Coopérative agricole de l'Anjou et du Poitou (Cevap) en anderen krachtens artikel 173, tweede alinea, EEG-Verdrag, beroep ingesteld tot nietigverklaring van beschikking 87/561 van de Raad betreffende de overgangsmaatregelen inzake het verbod op de toediening van hormonale stoffen aan landbouwhuisdieren (PB 1987, L 339, blz. 70).

2 Bij beschikking van 27 april 1988 is de Commissie krachtens artikel 37, eerste alinea, van 's Hofs Statuut-EEG als interveniënte toegelaten ter ondersteuning van de conclusies van de Raad, verweerder.

3 Bij memorie, ingekomen ter griffie van het Hof op 4 maart 1988, heeft de Raad krachtens artikel 91, paragraaf 1, van het Reglement van de procesvoering een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen en het Hof verzocht over deze exceptie te beslissen zonder daarbij op de zaak ten principale in te gaan.

4 Richtlijn 85/649 van de Raad van 31 december 1985 tot instelling van een verbod op het gebruik van bepaalde stoffen met hormonale werking in de veehouderij (PB 1985, L 382, blz. 228), waarbij het beginsel van een absoluut verbod op de toediening van hormonale stoffen werd vastgelegd, moest door de Lid-Staten uiterlijk op 1 januari 1988 in hun interne rechtsstelsel zijn omgezet. Ten einde te voorkomen dat de op deze datum nog niet geslachte dieren waaraan rechtmatig hormonen waren toegediend en het op die datum nog niet geheel afgezette vlees van deze dieren plotseling niet meer op de interne markt zou kunnen worden afgezet, heeft de Raad op 18 november 1987 op voorstel van de Commissie de beschikking in geding vastgesteld.

5 Artikel 1, lid 3, van deze beschikking bevestigt, dat voor de nieuwe produktie het bij richtlijn 85/649 van de Raad ingestelde absolute verbod vanaf 1 januari 1988 van toepassing is. Lid 1 van dit artikel bepaalt dat de Lid-Staten, wat de verhandeling van de bestaande produktie betreft, de op grond van de nationale voorschriften bestaande regeling handhaven tot 31 december 1988, zowel voor het op de markt brengen ervan als voor de toegang tot het intracommunautaire handelsverkeer; deze overgangsmaatregel geldt eveneens voor de invoer van dergelijk vlees uit derde landen.

6 Bij arrest van 23 februari 1988, zaak 68/86 (Verenigd Koninkrijk/Commissie, Jurispr. 1988, blz. 855), heeft het Hof in het kader van een door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland krachtens artikel 173, eerste alinea, EEG-Verdrag ingesteld beroep, richtlijn 85/649 nietig verklaard, op grond dat de Raad een wezenlijk vormvoorschrift had geschonden door niet de in artikel 6, lid 1, van het Reglement van orde van de Raad neergelegde procedure na te leven.

7 Op 7 maart 1988 heeft de Raad richtlijn 88/146 vastgesteld, waarvan de inhoud identiek is aan die van richtlijn 85/649. Hij verklaarde, dat de op basis van de nietigverklaarde richtlijn vastgestelde gemeenschapsbepalingen moeten worden geacht krachtens de nieuwe richtlijn te zijn vastgesteld.

8 Ter ondersteuning van zijn exceptie betoogt de Raad allereerst dat verzoekers niet door de beschikking in geding worden geraakt, aangezien daarin enkel het verbod op de toediening van hormonen, het enige aspect waardoor veehouders kunnen worden geraakt, op declaratoire wijze wordt bevestigd.

9 Subsidiair betoogt de Raad, dat verzoekers niet rechtstreeks en individueel kunnen worden geraakt. De beschikking zou naar haar aard een maatregel met een algemene strekking zijn, waarbij de Lid-Staten worden gemachtigd bepaalde nationale regels te handhaven, en die op algemene en abstracte wijze geldt.

10 Ook de Commissie betoogt, dat de bestreden beschikking, die niet de identiteit van een marktdeelnemer of een bepaalde groep handelaren bepaalt, verzoekers niet individueel raakt.

11 Verzoekers hebben geen opmerkingen ingediend over de exceptie van niet-ontvankelijkheid. In hun verzoekschrift betogen zij, dat zij individueel en rechtstreeks worden geraakt. De bestreden beschikking zou zijn genomen nadat het aantal betrokken dieren binnen de Gemeenschap was berekend en, noodzakelijkerwijs, nadat het aantal en de identiteit van de producenten was bepaald. Aldus was vastgesteld om hoeveel en om welke producenten het ging, hetgeen controleerbaar was. Bovendien zou de beschikking rechtstreeks toepasselijk zijn, daar zij de Lid-Staten geen enkele beoordelingsvrijheid liet.

12 Krachtens artikel 91, paragraaf 3, van het Reglement van de procesvoering geschiedt de verdere behandeling van de opgeworpen exceptie mondeling, tenzij het Hof anders beslist. Het Hof meent in casu voldoende te zijn ingelicht, zodat het niet nodig is de mondelinge behandeling te openen.

13 Volgens artikel 173, tweede alinea, EEG-Verdrag kan iedere natuurlijke of rechtspersoon beroep instellen tegen de tot hem gerichte beschikkingen die hem rechtstreeks en individueel raken.

14 Verzoekers zijn allen producenten van rundvlees, hetzij als particulier hetzij in het kader van coöperatieve of andere vennootschappen. Niet behoeft te worden onderzocht, of zij door de beschikking in geding rechtstreeks worden geraakt, omdat in ieder geval moet worden vastgesteld, dat deze hen kennelijk niet individueel raakt.

15 Het is namelijk vaste rechtspraak van het Hof, dat een persoon slechts als individueel geraakt kan worden beschouwd, indien hij in zijn rechtspositie wordt geraakt, uit hoofde van een feitelijke situatie welke hem individualiseert op soortgelijke wijze als de adressaat. De beschikking in geding raakt verzoekers slechts in hun objectieve hoedanigheid van producenten van rundvlees, op dezelfde wijze als iedere andere handelaar die zich in dezelfde situatie bevindt.

16 Derhalve moet het beroep niet-ontvankelijk worden verklaard.

## Kosten

17 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Aangezien verzoekers in het ongelijk zijn gesteld, dienen zij hoofdelijk in de kosten te worden verwezen, die van de Commissie daaronder begrepen.

HET HOF VAN JUSTITIE,

rechtdoende,

beschikt:

**1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.**

**2) Verzoekers worden hoofdelijk veroordeeld in de kosten, die van de Commissie daaronder begrepen.**

Luxemburg, 12 oktober 1988.

De griffier

J.-G. Giraud

De president

O. Due